

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1105/2011/EU

af 25. oktober 2011

om listen over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum, og om oprettelse af en mekanisme til at opstille denne liste

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På grundlag af artikel 17, stk. 3, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985⁽²⁾ blev der ved afgørelse SCH/Com-ex (98)56⁽³⁾ og SCH/Com-ex (99)14⁽⁴⁾ indført en håndbog over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum. Disse afgørelser bør tilpasses de institutionelle og retlige rammer i Unionen.

(2) Listen over rejsedokumenter, der udstedes af tredjelande, bør overvåges systematisk for at sikre, at de af medlemsstaternes myndigheder, der tager sig af behandlingen af visumansøgninger og grænsekontrol, har nøjagtige oplysninger til rådighed om de rejsedokumenter, der forelægges af tredjelandstatsborgere. Udveksling af oplysninger mellem medlemsstater om de udstedte rejsedokumenter og om medlemsstaternes anerkendelse af disse rejsedokumenter samt offentlighedens adgang til hele samlingen bør moderniseres og gøres mere effektiv.

(3) Der er to formål med listen over rejsedokumenter, dels giver den grænsekontrolmyndighederne mulighed for at verificere, om et givet rejsedokument er anerkendt til formålet med at passere de ydre grænser således som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)⁽⁵⁾, dels giver den det konsulære personale mulighed for at kontrollere, om medlemsstaterne anerkender et givet rejsedokument som grundlag for påføring af en visummærkat.

(4) Ifølge artikel 48, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)⁽⁶⁾ er der behov for inden for det lokale Schengensamarbejde at udarbejde en udtømmende liste over rejsedokumenter udstedt af værtslandet.

(5) Der bør indføres en mekanisme, som kan sikre, at listen over rejsedokumenter løbende bliver opdateret.

(6) Eftersom rejsedokumenters sikkerhed har relevans for deres eventuelle anerkendelse, bør Kommissionen, bistået af eksperter fra medlemsstaterne, om fornødent foretage en teknisk vurdering.

(7) Medlemsstaterne har og bør fortsat have kompetencen til at anerkende rejsedokumenter, der tillader indehaveren heraf at passere de ydre grænser, og som kan påføres en visummærkat.

(8) Medlemsstaterne bør give meddelelse om deres holdning til alle rejsedokumenter og gøre hvad de kan for at harmonisere deres holdninger til de forskellige typer af rejsedokumenter. Eftersom en medlemsstats undladelse af at give meddelelse om sin holdning til et rejsedokument kan skabe problemer for indehavere af det pågældende rejsedokument, bør der indføres en mekanisme, som pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at tilkendegive deres holdning til anerkendelse og ikke-ankendelse af sådanne dokumenter. En sådan mekanisme bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne til enhver tid kan give meddelelse om en ændring i deres holdning.

(9) Der bør på lang sigt oprettes en onlinedatabase indeholdende eksemplarer af alle rejsedokumenter for at gøre det lettere for grænsekontrolmyndigheder og konsulært personale at undersøge et givet rejsedokument. Databaseen bør holdes opdateret i takt med ændringer i forhold til medlemsstaternes tidligere meddelte anerkendelse eller ikke-ankendelse af et givet rejsedokument.

(10) Kommissionen bør til orientering udarbejde en ikke-udtømmende liste over kendte fantasi- og camouflagedokumenter, som medlemsstaterne har henledt dens opmærksomhed på. De på listen opførte fantasi- og camouflagedokumenter bør ikke være omfattet af kravet om anerkendelse eller ikke-ankendelse. De bør ikke give indehaveren ret til at passere de ydre grænser og bør ikke forsynes med et visum.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.7.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 23.9.2011.

⁽²⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 207.

⁽⁴⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 298.

⁽⁵⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

- (11) For at sikre ensartede betingelser for kompileringen og opdateringen af listen over rejsedokumenter bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.
- (12) Ved udarbejdelsen og opdateringen af listen over rejsedokumenter bør rådgivningsproceduren anvendes, eftersom disse handlinger blot udgør en kompilering af udstedte rejsedokumenter.
- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽²⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B, og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale ⁽³⁾.
- (14) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁴⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁵⁾.
- (15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen undertegnet mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne afgørelse til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (17) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽⁷⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (18) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽⁸⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (19) For så vidt angår Cypern udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (20) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne afgørelse omhandler listen over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum (»listen over rejsedokumenter«), og en mekanisme til kompilering af denne.
2. Denne afgørelse gælder for rejsedokumenter som et nationalt pas (almindeligt pas, diplomapas, tjenstepas, officielt pas eller særpas), et nødpas, et rejsedokument for flygtninge eller for statsløse, et rejsedokument udstedt af internationale organisationer eller et laissez-passer.
3. Denne afgørelse berører ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til anerkendelsen af rejsedokumenter.

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

Artikel 2

Kompilering af listen over rejsedokumenter

1. Kommissionen opstiller listen over rejsedokumenter med hjælp fra medlemsstaterne på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet inden for det lokale Schengensamarbejde, som omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 810/2009.

2. Listen over rejsedokumenter opstilles efter rådgivningsproceduren i artikel 8, stk. 2.

Artikel 3

Udformningen af listen over rejsedokumenter

1. Listen over rejsedokumenter opdeles i tre dele.

2. Del I omfatter rejsedokumenter, der udstedes af tredjelande og territoriale områder opført i bilag I og II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav⁽¹⁾.

3. Del II omfatter følgende rejsedokumenter udstedt af medlemsstater, herunder rejsedokumenter udstedt af de af Den Europæiske Unions medlemsstater, der ikke deltager i vedtagelsen af denne afgørelse, og af de af Den Europæiske Unions medlemsstater, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud:

- a) rejsedokumenter udstedt til tredjelandsstatsborgere
- b) rejsedokumenter udstedt til flygtninge i henhold til De Forenede Nationers konvention om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951
- c) rejsedokumenter udstedt til statsløse i henhold til De Forenede Nationers konvention om statsløses retsstilling af 28. september 1954
- d) rejsedokumenter udstedt til personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat
- e) rejsedokumenter udstedt af Det Forenede Kongerige til britiske borgere, som i forhold til EU-retten ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

4. Del III omfatter rejsedokumenter udstedt af internationale organisationer.

5. Normalt gælder indførelse på listen af et givet rejsedokument for alle serier af det pågældende rejsedokument, som stadig er gyldige.

6. Hvis et tredjeland ikke udsteder en særlig type rejsedokumenter, angives det ved at indføre »ikke udstedt« på listen over rejsedokumenter.

⁽¹⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

Artikel 4

Meddelelse om anerkendelse eller ikke-ankendelse af rejsedokumenter anført på listen

1. Senest tre måneder efter meddelelsen af listen over rejsedokumenter giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om deres holdning til anerkendelse eller ikke-ankendelse af de på listen anførte rejsedokumenter.

2. Hvis en medlemsstat undlader at give meddelelse om sin holdning inden for den i stk. 1 nævnte periode, betragtes det pågældende rejsedokument som anerkendt, indtil denne medlemsstat giver meddelelse om sin ikke-ankendelse.

3. I det udvalg, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, udveksler medlemsstaterne oplysninger om årsagerne til anerkendelsen eller ikke-ankendelsen af specifikke rejsedokumenter for at nå frem til en ensartet holdning.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om alle ændringer i forhold til tidligere meddelt anerkendelse eller ikke-ankendelse af et givet rejsedokument.

Artikel 5

Nye udstedte rejsedokumenter

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om nye rejsedokumenter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra a)-d).

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om nye rejsedokumenter udstedt af tredjelande, medlemsstater og internationale organisationer, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 3, stk. 3, litra e), og artikel 3, stk. 4. Kommissionen bestræber sig på i samarbejde med medlemsstaterne at indsamle eksemplarer af nye rejsedokumenter med henblik på at udbrede kendskabet til dem.

3. Kommissionen opdaterer listen over rejsedokumenter ud fra de fremsendte meddelelser og oplysninger og anmoder medlemsstaterne om at tilkendegive deres holdning til anerkendelse eller ikke-ankendelse i overensstemmelse med artikel 4.

4. Den opdaterede liste over rejsedokumenter udarbejdes efter rådgivningsproceduren i artikel 8, stk. 2.

Artikel 6

Oplysninger om kendte fantasi- og camouflagedepas

Kommissionen udarbejder og opdaterer også en ikke-udtømmende liste over kendte fantasi- og camouflagedepas på grundlag af oplysninger modtaget fra medlemsstaterne.

Artikel 7

Vurdering af rejsedokumenter

1. For at hjælpe medlemsstaterne med deres tekniske vurdering af rejsedokumenter kan Kommissionen, bistået af medlemsstaternes eksperter, foretage en teknisk analyse af rejsedokumenterne, navnlig under hensyntagen til de relevante standarder og anbefalinger fra Organisationen for International Civil Luftfart.

2. Hvis det er relevant, kan betingelserne og procedurerne for udstedelse af rejsedokumenter også analyseres inden for disse rammer.

3. Resultaterne af de i stk. 1 og 2 omhandlede vurderinger fremsendes til medlemsstaterne.

Artikel 8

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg (Rejsedokumentudvalget). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 9

Offentliggørelse af listerne

Kommissionen stiller listen over rejsedokumenter sammen med meddelelserne i medfør af artikel 4 samt den i artikel 6 omhandlede liste til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden via en løbende opdateret elektronisk publikation.

Artikel 10

Ophævelser

Afgørelse SCH/Com-ex (98)56 og SCH/Com-ex (99)14 ophæves.

Artikel 11

Ikrafttræden

1. Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne afgørelse anvendes fra datoen for dens ikrafttræden undtagen artikel 10, som anvendes fra den dato, hvor listen over rejsedokumenter offentliggøres af Kommissionen første gang.

Artikel 12

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. oktober 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

M. DOWGIELEWICZ

Formand